

Skarga wniesiona w dniu 15 stycznia 2019 r. – Karlovarské minerální vody / EUIPO – Aguas de San Martín de Veri (VERITEA)

(Sprawa T-28/19)

(2019/C 82/78)

Język skargi: czeski

Strony

Strona skarżąca: Karlovarské minerální vody a.s. (Karlove Wary, Czechy) (przedstawiciel: adwokat J. Mrázek)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Aguas de San Martín de Veri, SA (Bisaurri, Hiszpania)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Zgłaszający sporny znak towarowy: Strona skarżąca

Sporny znak towarowy: Zgłoszenie unijnego znaku towarowego VERITEA – zgłoszenie nr 15 592 876

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Piątej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 8 listopada 2018 r. w sprawie R 499/2018-5

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- oddalenie sprzeciwu;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001.

Skarga wniesiona w dniu 15 stycznia 2019 r. – CRIA i CCCMC / Komisja

(Sprawa T-30/19)

(2019/C 82/79)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: China Rubber Industry Association (CRIA) (Beijing, Chiny) i China Chamber of Commerce of Metals, Minerals & Chemicals Importers & Exporters (CCCMC) (Beijing) (przedstawiciele: R. Antonini, E. Monard i B. Maniatis, prawnicy)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2018/1579 z dnia 18 października 2018 r. nakładającego ostateczne cło antydumpingowe i stanowiącego o ostatecznym pobraniu cła tymczasowego nałożonego na przywóz niektórych opon pneumatycznych, nowych lub bieżnikowanych, gumowych, w rodzaju stosowanych w autobusach lub samochodach ciężarowych, o wskaźniku nośności przekraczającym 121, pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej oraz uchylającego rozporządzenie wykonawcze (UE) 2018/163 w zakresie, w jakim dotyczy ono skarżących oraz ich odnośnych członków, a także
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi sześć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący tego, że dokonując analizy szkody na podstawie danych ważonych przedsiębiorstw objętych próbą, zaskarżone rozporządzenie narusza art. 3 ust. 1, 2, 5 i 8 oraz art. 17 rozporządzenia (UE) 2016/1036 Parlamentu Europejskiego i Rady (rozporządzenia podstawowego)⁽¹⁾. Nawet przy założeniu, że ważenie byłoby dopuszczalne, sposób, w jaki zostało ono dokonane, powoduje naruszenie art. 3 ust. 2, 3 i 5 oraz art. 9 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.
2. Zarzut drugi dotyczący tego, że włączenie do oceny opon bieżnikowanych nie pozwala Komisji na uzyskanie jakiegokolwiek podstawy umożliwiającej logiczny postęp dochodzenia, powodując naruszenie art. 3 ust. 1, 2, 5, 6 oraz art. 4 ust. 1 rozporządzenia podstawowego. Analiza szkody i związku przyczynowego, która pomija podział na opony nowe i bieżnikowane, nie jest oparta na istniejących dowodach i nie stanowi obiektywnego badania, powodując naruszenie art. 3 ust. 2, 5 i 6 rozporządzenia podstawowego.
3. Zarzut trzeci dotyczący tego, że ocena skutków cenowych (podcięcie cenowe i zaniżanie cen) oraz określenie poziomu usuwającego szkodę narusza art. 3 ust. 2, art. 3 ust. 3 i art. 9 ust. 4 rozporządzenia podstawowego, ponieważ nie uwzględniono znacznie wyższego kosztu nowej opony na kilometr w porównaniu z oponą bieżnikowaną oraz oparto się na skonstruowanych cenach eksportowych.
4. Zarzut czwarty dotyczący tego, że niespójności, nielogiczności i brak istniejącej lub obiektywnej podstawy dowodowej dla analizy związku przyczynowego narusza art. 3 ust. 2 i 6 rozporządzenia podstawowego. W zaskarżonym rozporządzeniu nie zbadano również w odpowiedni sposób innych znanych czynników w celu zapewnienia, że szkoda spowodowana przez te inne czynniki nie jest przypisywana przywózowi po cenach dumpingowych, co narusza art. 3 ust. 2 i 7 rozporządzenia podstawowego.
5. Zarzut piąty dotyczący tego, że Komisja naruszyła prawo skarżących do obrony oraz art. 6 ust. 7, art. 19 ust. 1, 2, 3 oraz art. 20 ust. 2, 4 rozporządzenia podstawowego, ponieważ nie ujawniła skarżącym i nie zapewniła im dostępu do informacji istotnych z punktu widzenia ustaleń dotyczących szkody i dumpingu.
6. Zarzut szósty dotyczący tego, że dostosowanie dotyczące podatków pośrednich narusza art. 2 ust. 10 lit. b) i art. 2 ust. 7 lit. a) rozporządzenia podstawowego.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej, Dz.U. 2016, L 176, s. 21.